

Abstrakt

Indiánský zákon z roku 1876, jenž ve své relativně nezměněné podobě platí již téměř 140 let, je základním právním předpisem určujícím práva a povinnosti prvních národů a jejich postavení v rámci Kanady. Byť je dlouhodobě kritizován jako diskriminační, chrání zvláštní postavení této skupiny původních obyvatel v kanadské společnosti. S prohlubujícími se socio-ekonomickými problémy původních obyvatel sílí hlasy volající po změně tohoto zákona. První národy pak především žádají uplatnění svého ústavně zakotveného práva na sebeurčení v rámci jakékoliv budoucí právní úpravy. Současná konzervativní vláda Stephena Harpera naproti tomu klade důraz zejména na soběstačnost a finanční odpovědnost původních obyvatel. Legislativní kroky, jež konzervativci zřídka konzultují se samotnými zástupci původních obyvatel, sledují obecné priority Harperovy vlády založené na principech tržní ekonomiky a nereflktují požadavek na sebeurčení a samosprávu indiánských komunit. Protestní hnutí Idle No More založené v roce 2012 v reakci na některé Harperovy zákony týkající se původních obyvatel bojuje za indiánská práva a ochranu přírody neodmyslitelně spjaté s identitou původních obyvatel. Cílem této diplomové práce je analyzovat odlišné pohledy na právní zakotvení původního obyvatelstva v Kanadě, které v případě prvních národů vychází z Indiánského zákona. Porovnáním priorit vlády Stephena Harpera ve vztahu k původním obyvatelům a požadavků původních obyvatel vyjádřených ústy stoupců hnutí Idle No More autorka práce poukáže na nekompatibilitu politik Harperovy vlády a uplatňování práva původních obyvatel na sebeurčení.